

hult nr 2 i Gårdveda socken av Kalmar län hörande torpet Lövhult och den s. k. »Kämpes lägenhet» må, var för sig med i statsrådsprotokollet tillstyrkt område, från egendomen upplåtas enligt kungl. kungörelsen den 31 december 1909 angående förändrade grunder för åtgärder i syfte att åt mindre bemedlade och obemedlade bereda tillfälle att förvärva egnahemslägenheter från vissa kronoegendomar och med iakttagande av de i kungl. brevet till domänstyrelsen samma dag i fråga om tillämpningen av berörda grunder meddelade närmare bestämmelser.

I avseende å det av Eders Kungl. Maj:t sålunda framlagda förslaget hava Riksdagens kamrar stannat i olika beslut, i följd varav förslaget, jämlikt § 63 riksdagsordningen, för denna riksdag förfallit, vilket Riksdagen härmed får för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva.

Stockholm den 30 maj 1913.

Med undersätlig vörtnad.

Nr 209.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 29 maj 1913.

» » » i Andra kammaren den 30 maj 1913.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av § 15 i den uti lagen den 10 juni 1912 angående flottning av skogsalster i gränsfloderna Torneå och Muonio intagna stadga.

(Jordbruksutskottets utlåtande nr 81.)

Till Konungen.

I en till Riksdagen den 14 februari 1913 avlåten proposition, nr 78, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagda i statsrådet

och lagrådet förda protokoll, föreslagit Riksdagen antaga följande förslag till

Lag

om ändrad lydelse av § 15 i den uti lagen den 10 juni 1912 angående flottning av skogsalster i gränsfloderna Torneå och Muonio intagna stadga.

Härigenom förordnas, att § 15 i den uti lagen den 10 juni 1912 angående flottning av skogsalster i gränsfloderna Torneå och Muonio intagna stadga skall erhålla följande förändrade lydelse:

§ 15.

Virkesägare, som bryter emot i § 3 givna föreskrifter angående virkes avbarkning, böte 20 till 50 öre eller 30 till 70 penni för varje klamp.

Överstänges gränsfloden eller är någon eljest vid flottning genom uppenbar vårdslöshet vållande till skada, hinder eller uppehåll för annan, straffas den felande, där ej ansvar efter allmän lag bör följa, med böter från och med tio till och med femhundra kronor eller från och med fjorton till och med sjuhundra mark.

Förbrytelse åtalas vid domstolen i den ort, där den timat; men är förbrytelsen begången av den ena landets undersåte i det andra och finnes ej förbrytaren i det land, där förbrytelsen blivit förövad, skall den åtalas i förbrytarens hemland vid domstolen i den ort, som är närmast den, varest förbrytelsen skett. Tvistemål rörande ersättning för timad skada må utföras antingen vid endera av här ovan för upptagande av brottmål bestämda domstolar eller ock vid domstol i den ort, där svaranden bor.

Böter, som enligt denna stadga utdömas, skola tillfalla till hälften statsverket i vardera gränslandet.

Riksdagen, som icke funnit något att anmärka mot förevarande lagförslag, får härigenom anmäla, att Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition av Riksdagen bifallits.

Stockholm den 30 maj 1913.

Med undersåtlig vördnad.
